

DOI: 10.34015/2523-4552.2021.4.10
УДК 340.12:342.7.001.36

Копча В. В.,
доктор юридичних наук, доцент,
ДВНЗ «Ужгородський національний
університет»
ORCID: 0000 0001 9888 1464

Фрідманський Р. М.,
кандидат юридичних наук, доцент,
ДВНЗ «Ужгородський національний
університет»
ORCID: 0000-0003-4213-8449

РЕФОРМУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ СИЛ ЧЕСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ: ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Стаття присвячена аналізу законодавчого забезпечення реформуванню поліцейських сил в Чеській Республіці. Особливу увагу приділено напрямам реформування поліції, які знайшли відображення в законодавстві. Дослідження реформи поліцейських сил у державах Центральної Європи і, зокрема, в Чеській Республіці є актуальним завданням, виходячи з низки аргументів. Перше, реформа поліції в Україні, яку було розпочато після Революції гідності 2014 р., потребує врахування досвіду реформаторських зусиль у тих державах, які успішно провели подібні реформи і Чеська Республіка належить до таких країн. Друге, серед багатьох аспектів реформи у цьому напрямі важливим є акцент на створення якісного законодавства, яке би створило основи для ефективної діяльності поліції, з одного боку, а, з іншого – забезпечило безумовне дотримання прав людини. Зроблено висновок, що вектор реформи поліції в цій державі відбувався у декілька етапів, протягом яких поліцейські сили набували нової якості поліцейської служби в державі, заснованій на верховенстві права. Об'єктивно відповідні ключові показники містилися у вимогах Європейського Союзу, підготовка до вступу до якого передбачала активне й цілеспрямоване реформування поліції на основі цих стандартів. Крім того, зміст і предмет законодавства Чеської Республіки щодо поліції може стати в нагоді для вітчизняного законодавця у таких аспектах як: а) організація поліцейської діяльності; б) окреслення спеціальних повноважень поліції; в) статусу поліцейських.

Ключові слова: Чеська Республіка; поліція; правова реформа; верховенство права.

Статья посвящена анализу законодательного обеспечения реформирования полицейских сил в Чешской Республике. Особое внимание уделено направлениям реформирования полиции, которые нашли отражение в законо-

нодательстве. Исследование реформы полицейских сил в государствах Центральной Европы и, в частности, в Чешской Республике является актуальной задачей, исходя из ряда аргументов. Первое, реформа полиции в Украине, которое было начато после Революции достоинства 2014 г., требует учета опыта реформаторских усилий в тех государствах, которые успешно провели подобные реформы и Чешская Республика относится к числу таких стран. Второе, среди многих аспектов реформы в этом направлении важным является акцент на создание качественного законодательства, которое бы создало основы для эффективной деятельности полиции, с одной стороны, а с другой – обеспечило безусловное соблюдение прав человека. Сделан вывод, что вектор реформы полиции в этом государстве проходил в несколько этапов, в течение которых полицейские силы приобретали новое качество полицейской службы в государстве, основанном на верховенстве права. Объективно соответствующие ключевые показатели содержались в требованиях Европейского Союза, подготовка к вступлению в который предусматривала активное и целенаправленное реформирование полиции на основе этих стандартов. Кроме того, содержание и предмет законодательства Чешской Республики в отношении полиции может пригодиться для отечественного законодателя в таких аспектах как: а) организация полицейской деятельности; б) определение специальных полномочий полиции; в) статуса полицейских.

Ключевые слова: Чешская Республика; полиция; правовая реформа; верховенство права.

Постановка проблеми. Дослідження реформи поліцейських сил у державах Центральної Європи і, зокрема, в Чеській Республіці є актуальним завданням, виходячи з низки аргументів. Перше, реформа поліції в Україні, яку було розпочато після Революції гідності 2014 р., потребує врахування досвіду реформаторських зусиль у тих державах, які успішно провели подібні реформи і Чеська Республіка належить до таких країн. Друге, серед багатьох аспектів реформи у цьому напрямі важливим є акцент на створення якісного законодавства, яке би створило основи для ефективної діяльності поліції, з одного боку, а, з іншого – забезпечило безумовне дотримання прав людини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В Україні питання законодавчого забезпечення реформи

поліції Чеської Республіки частково виступало предметом наукових досліджень таких авторів як В. Лемак, Й. Горінецький, І. Святокум тощо, однак, це не вичерпує актуальності подальшого аналізу.

Постановка завдання. Метою цієї статті є дослідження етапів розвитку законодавства про поліцію в Чеській Республіці. “Оксамитова революція” в Чехословаччині (існувала до 1 січня 1993 р.), яка розпочалася 17 листопада 1989 р. у Празі після брутального застосування сили поліцейськими підрозділами, заклала основи для проведення масштабних реформ, спрямованих на вибудову держави, заснованої на верховенстві права. Одним із пріоритетів виступало нове наповнення поліцейської функції держави.

Виклад основного матеріалу. Впродовж наступних десятиліть

організаційні зусилля держави в цьому напрямі пройшли декілька етапів.

1. Перший етап (в умовах Чехословаччини) стосувався перших кроків реформи поліцейської системи. Уже в перші місяці після “оксамитової революції” реформі поліції було приділено посилену увагу нової влади. Серед основних заходів цього періоду слід назвати створення так званих “громадських комісій” у МВС (федеральним законом від 9 травня 1990 р.), які виступали не лише “дорадчими”, а й “контрольними” органами, які повинні були складатися з “бездоганих громадян” [2]. Такі комісії “очищали” МВС від співробітників, які були пов’язані з колишнім тоталітарним режимом. У цей же час було ухвалено новий закон Чеської національної ради “Про Поліцію Чеської Республіки” від 21 червня 1991 р. З самого початку в реформу поліції закладалися основи функціонування поліцейської системи на двох рівнях – так званої “державної поліції” і “місцевої поліції” (окремий закон від 6 грудня 1991 р. (№ 553/1991 р.).

Важливо підкреслити, що саме в цей період було розпочато процес люстрації в державному апараті ЧСФР, який істотно вплив на кадровий склад поліцейських сил [3]. Пізніше, в 1992 р. схвалено ще один законодавчий акт, який стосувався люстрації окремо в поліції Чеської Республіки [4].

2. Другий етап був пов’язаний із розвитком поліцейської функції в Чеській Республіці як незалежній державі в умовах підготовки до вступу до Європейського Союзу. У 2001 р. голова уряду ЧР виголосив цілісний закон про Поліцію, до якого впро-

довж 1992–2001 рр. вносилися чисельні зміни (таке окреме офіційне оприлюднення закону покликане зробити текст зручним для користування) [5]. У результаті проведених правових реформ, в тому числі й у напрямі поліцейської діяльності, Чеська Республіка 1 травня 2004 р. набула повноцінного членства в ЄС.

Серед основних завдань, які вирішувалися упродовж цього часу, слід назвати наступні:

- перетворення поліцейських сил із силових (каральних) структур, у органи захисту прав людини, яким населення довіряє (довіра населення – основний показник ефективності поліції);

- створення 1 січня 2002 р. Служби з питань іноземців і прикордонної поліції, а також реорганізація системи протидії корупції з покладенням відповідних завдань на Службу кримінальної поліції та розслідування, а також на Управління фінансової злочинності та охорони держави;

- вибудова системи парламентського контролю за діяльністю поліцейських сил, передовсім щодо використання оперативних засобів. Від імені парламенту такий контроль здійснює орган, до якого входять п’ять депутатів постійної комісії Палати депутатів Парламенту ЧР, а для його можливості здійснення міністр внутрішніх справ не рідше двох разів на рік подає до цього контрольного органу звіт про вживання оперативної техніки, а на його вимогу – негайно;

- розвиток оперативних можливостей поліцейських структур, надання окремим із них спеціальних повноважень. Зокрема, Служба кримінальної поліції та Служба поліції з боротьби проти корупції і тяжких

економічних злочинів отримали повноваження у своїй діяльності використовувати агентів. Закон передбачив поняття “агента” як поліцейського, котрий здійснює завдання вказаних служб приховано, маскуючи свою справжню діяльність. Якщо для використання поліцейського агента або для його захисту є необхідним, то закон передбачає вжиття низки заходів, зокрема: а) створення легенди про іншу біографію агента та його особисті дані і внесення їх до інформаційних фондів відповідних органів; б) вживання особливих заходів щодо видачі інформації про користування агентом бюджетними, в тому числі валютними коштами, сплати ним податків, реєстрації його в службі зайнятості, його соціального страхування, надання соціальної допомоги. Спосіб розголошення такої інформації встановлюється Урядом ЧР. Відзначимо, що такі повноваження встановлені для спеціальних поліцейських підрозділів законом, а не службовим документом;

– пошук оптимальної організації поліцейських органів та відносин Поліції ЧР і МВС ЧР. Уже в той час склалася схема за якої Поліція є підпорядкованою МВС, але безпосереднє керівництво нею здійснює Начальник (президент) Поліції;

– пошук ролі і місця слідства (слідчих підрозділів) у системі Поліції. Поліцейські слідчі не були підпорядковані організаційно жодній посадовій особі у системі поліцейських органів (включно з Начальником Поліції). Слідчі підрозділи були організовані в межах відповідної територіальної юрисдикції державного предствництва (прокуратури) і судів;

– розвиток місцевої поліції, яка була створена ще 6 грудня 1991 р. законом Чеської національної ради (до закону до 2017 р. зміни вносилися майже 20 разів). Протягом багаторазових змін статусу склалася модель місцевої поліції, яка передбачала обмежені повноваження “стражників” (зокрема, контроль за дотриманням актів органів місцевого самоврядування, розгляд справ про адміністративні проступки) та підпорядкування старості;

– розробка на рівні законі і на рівні практики оптимального співвідношення між правоохоронними функціями і функціями державного управління.

Поліцейська реформа (Закон про поліцію ЧР 2008 р.). Закон від 17 липня 2008 р. “Про поліцію” (далі – Закон) на сьогодні є основним законодавчим актом у сфері регулювання діяльності поліцейських сил Чеської Республіки. Згідно його § 1 і 2 Закону Поліція Чеської Республіки (далі – поліція) – це єдиний збройний корпус безпеки. Поліція служить громадськості, її місія полягає в тому, щоб забезпечити безпеку людей і майна та громадського порядку, запобігання злочинам, для виконання завдань відповідно до кримінального процесуального кодексу та інші завдання в сфері внутрішнього порядку і безпеки, покладених на неї законом, безпосередньо чинним законодавством ЄС і міжнародними договорами, які є частиною закону.

Організація і управління Поліцією згідно до положень розділу II Закону здійснюється на наступних засадах.

1. Поліція підпорядкована Міністерству внутрішніх справ (далі – міністерство), яке створює

умови для виконання завдань Поліції. Президент поліції несе відповідальність за діяльність поліції перед Міністром.

2. Поліція складається з наступних організаційних підрозділів: а) Президія поліції, яку очолює Президент поліції, (b) національні поліцейські служби, (в) Регіональна поліцейська штаб-квартира (далі іменована “Регіональна дирекція”), (d) відділи, створені в Регіональному управлінні. У поліції функціонує 14 регіональних управлінь, територіальний поділ обласних дирекцій ідентичний територіальному охопленню вищого територіального самоврядування.

Особливу увагу закон приділяє дотриманню прав людини у діяльності поліції. Співробітник поліції повинен бути ввічливим та поважати гідність громадян та свою власну гідність (§ 9). Закон встановлює, що він не може усунутися від вжиття заходів, якщо йдеться про порушення внутрішнього порядку і безпеки (§ 10), винятки з цього правила можуть бути лише у зв’язку, зокрема, з тим, що він виконує завдання, під час яких уживає засоби оперативного пошуку, переслідування виконавця злочину або перебуває під “єдиною командою”. Якщо дозволяють обставини, співробітник поліції до дії, яка включає в себе безпосереднє забезпечення дотримання юридичних обов’язків або прямого захисту повноваження із використанням сили або загрозою її застосування, зобов’язаний використовувати слова “іменем закону!” і зробити відповідну вказівку. Втручання поліцейського повинно бути пропорційним, тобто: (а) забезпечити, щоб жодна людина не зазнала невинуватого

шкоди внаслідок його втручання, (b) забезпечити, щоб втручання не призвело до дій щодо інших осіб з надмірною шкодою, (с) здійснювати втручання у права і свободи осіб у такий спосіб, який відповідає меті втручання і не перевищувало те, що необхідно для досягнення цілей такої дії (§ 11).

Розділ V Закону присвячено обмеженню особистої свободи осіб та відповідним вимогам до поведінки поліцейських. Згідно § 24 Закону особа, обмежена у свободі поліцейським не повинна зазнавати тортур, або жорстокого, нелюдського, або такого, що принижує гідність поводження. Поліцейський, який став очевидцем такого поводження, зобов’язаний вживати заходів для його припинення та невідкладно повідомити про це свого керівника. На прохання особи, обмеженої у свободі, Поліція інформує особу, близьку до неї, або іншу особу, вказану нею.

Закон у § 26 встановлює підстави для затримання поліцейським особи, зокрема, коли вона: 1) своїми діями загрожує його життю, життю чи здоров’ю інших осіб або майну, 2) навмисне забруднює чи пошкоджує майно в приміщенні поліції або усним шляхом ображає поліцейського чи іншу особу, 3) ухилялася від позбавлення волі, захисного лікування, інституційної освіти, попередньої чи захисної допомоги або тримання під вартою; 4) чинить опір; 5) була спіймана під час вчинення діяння, яке має ознаки правопорушення, якщо має місце розумне побоювання, що буде продовжувати порушення; 6) ухиляється від кримінальної відповідальності; 7) є неповнолітньою, якщо це необхідно для її повернення до батьківського або іншого еквіва-

лентного догляду її законного опікуна. Затримання може тривати не більше 24 годин.

Підстави для використання зброї співробітниками поліції регламентовані у § 56 Закону, де встановлені, зокрема, наступні підстави: а) у стані необхідної оборони або за надзвичайної потреби; б) якщо небезпечний злочинець, який затримується, не складає зброю та не бажає залишити свого потаємного місця; в) з метою запобігання втечі небезпечних злочинців; г) не може бути інакше подоланий активний опір, спрямований на зрив серйозної операції; д) для запобігання насильницького нападу, що загрожує особі, яка охороняється, об'єкту або простору, що охороняються; е) якщо іншим способом неможливо зупинити транспортний засіб, водій якого небезпечною їздою серйозно загрожує життю або здоров'ю людей; є) якщо особа, щодо якої застосовуються засоби примусу, торкнулася вогнепальної зброї або зробила попереджувальний постріл, для підкорення співробітнику поліції у забезпеченні його власної безпеки або іншої особи, або: ж) знищення тварини, що загрожує життю або здоров'ю людини. Використання зброї співробітником поліції здійснюється з дотриманням необхідної обережності, особливо, щоб не наражати на небезпеку життя інших осіб та способом, що найбільш щадить життя людини, проти якого спрямоване використання зброї.

Негайно після використання зброї або засобів примусу, за наслідками чого має місце ушкодження особи, згідно §57 Закону співробітник поліції, як тільки дозволяють обставини, зобов'язаний надати

першу допомогу постраждалій особі і звернутися за медичною допомогою.

У §§ 73-77 Закону визначається статус інформатора, поліцейських агентів під прикриттям та порядок уживання оперативних засобів. Інформатор визначався як фізична особа, яка надає поліції інформацію і послуги таким способом, щоб не розголошувати співпрацю з нею. Закон установлював, що "інформатору може бути призначено за його працю фінансову або матеріальну нагороду". Засоби прикриття означають згідно із законом будь-яку річ, в тому числі обкладинки документу, простір або діяльність, що використовуються для приховування реальної особистості особи з метою запобігання розголошення її діяльності або приховування діяльності поліції (§ 74). В свою чергу, закон встановив можливість виготовлення документи прикриття, які спрямовані на унеможливлення здійснення ідентифікації особи, на приховування діяльності щодо застосування засобів прикриття (оперативних засобів) або застосування техніки, для приховування поліцейської діяльності або для інших подібних цілей. Водночас, закон заборонив використання в якості документа прикриття посвідчень члена парламенту, члена уряду, голови Чеського нацбанку, члена Верховного контрольного управління, інспектора Управління охорони персональних даних, судді Конституційного Суду, службове посвідчення судді і державного представника, а також свідоцтво особи про народження та смерть (§ 75). МВС веде облік документів прикриття. Окрім іншого, Закон передбачає так звані "спеціальні фонди", які передбачають виділення коштів для оплати

деяких витрат, пов'язаних із придбанням інформації про злочинність, використання допоміжних оперативних засобів, для допомоги агентам розвідки і для забезпечення короткострокового захисту осіб. Вживання коштів зі спеціальних фондів не підлягає законодавству у сфері управління державними коштами (§ 77). Контроль за діяльністю щодо використання, перехоплення і запису за допомогою телекомунікацій, використання спостереження за людьми і речами, а також втручання в роботу електронних комунікацій здійснює Палата депутатів, яка для цієї мети створює контрольний орган з числа депутатів цієї палати Парламенту. Вказана діяльність здійснюється поліцейським підрозділом виключно з повідомленням міністра внутрішніх справ. Міністр представляє до наглядового органу принаймні два рази на рік звіт про використання названих засобів, а також звіт про використання відповідних коштів. Міністр внутрішніх справ, крім того, щорічно подає до Уряду ЧР, відповідного комітету Палати депутатів та до спеціального контрольного органу звіт про здійснення завдань з використанням оперативних засобів (§ 98) [6].

На загальнодержавному рівні (з компетенцією на територію всієї Чеської Республіки) були створені й функціонують станом на кінець 2017 р. наступні підрозділи Поліції ЧР: 1) Криміналістичний відділ у Празі; 2) відділ повітряного обслуговування; 3) Національний центр боротьби з наркотиками; 4) Відділ піротехнічного обслуговування; 5) Управління Служби роботи з іноземцями Поліції; 6) Управління документації та розслідування комуніс-

тичних злочинів Служби кримінальної поліції та розслідування (СКПР); 7) Відділ освіти та підготовки поліції; 8) Національний центр проти організованої злочинності СКПР; 9) Управління охорони Президента Чеської Республіки; 10) Служба охорони поліції Чеської Республіки; 11) Відділ швидкого розгортання; 12) Відділ спеціальної діяльності СКПР (захист осіб, який пов'язаний із кримінальним процесом); 13) Відділ спеціальної діяльності СКПР (відстеження осіб в телекомунікаційному просторі).

Статус поліцейського. Законом від 23 вересня 2003 року “Про службу співробітників сил безпеки” (далі – Закон) було окремо врегульовано інші питання статусу поліцейських (одночасно із співробітниками інших безпекових органів Чеської Республіки – Пожежної бригади ЧР, Митного управління ЧР, Тюремної служби ЧР, генеральної інспекції сил безпеки, Служби безпеки і розвідки ЧР та Управління з питань зовнішніх зв'язків та інформації).

Під час прийняття на роботу поліцейський приймається спочатку на термін 3 роки, після цього – на службу необмеженої тривалості (§ 11) після складання кваліфікаційного іспиту (складається з письмової, усної та практичних частин). Громадянин може бути допущений до служби повинен за умов, які встановлюють, зокрема: досягти 18 років, бути доброчесним, відповідати рівню освіти, яка вимагається для посади служби, до якої він / вона призначається, є здоровим, психічно і фізично придатний для виконання обов'язків, бути дієздатним, мати допуск до державної таємниці. Громадянин не вважається доброчесним

для цілей цього Закону, зокрема, якщо: протягом встановленого періоду був засуджений за умисні правопорушення; протягом встановленого періоду був засуджений за кримінальне правопорушення, вчинене з необережності, але його поведінка не відповідає вимогам до поліцейського; має ознаки залежності від алкоголю або інших психотропних речовин або діяльності. § 41 Закону встановлює підстави для припинення служби, а саме: 1) після закінчення певного періоду; 2) звільнення; 3) смерть або оголошення про смерть; 4) 31 грудня календарного року, в якому особа досягла 65-річного віку.

Службова дисципліна поліцейського полягає у неупередженому, належному і добросовісному виконанні обов'язків співробітником, які впливають з неї відповідно до закону, службових правил та розпоряджень. Якщо ж наказ керівника є очевидним порушенням правового регулювання, співробітник зобов'язаний звернути увагу на цей факт. Якщо керівна особа наполягає на виконанні наказу, посадова особа має право вимагати від неї письмового видання. Керівник зобов'язаний виконати таку вимогу, якщо обставини дозволяють йому її виконувати. Якщо обставини служби не дозволяють, він це повинен зробити без зайвої затримки після того, як ці обставини

вже пройдуть. Співробітник зобов'язаний виконати наказ та повідомити про цей факт без невідкладної затримки керівнику особи, яка видала наказ. Співробітник може не виконувати наказ, якщо його виконання є очевидним вчинення злочину (§ 46).

Нормальний робочий час поліцейського становить 37,5 години на тиждень. За один день служби розглядається одна п'ята частина вказаної тривалості. Понаднормова робота не може тривати більше ніж 150 годин на календарний рік [7].

Висновки. Перше, вектор реформи поліції в цій державі, який забезпечувався законами, відбувався у декілька етапів, протягом яких поліцейські сили набували нової якості поліцейської служби в державі, заснованій на верховенстві права. Об'єктивно відповідні ключові показники містилися у вимогах Європейського Союзу, підготовка до вступу до якого передбачала активне й цілеспрямоване реформування поліції на основі цих стандартів. Результатом вказаних зусиль стало прийняття Чеської Республіки до ЄС 1 травня 2004 р. Друге, зміст і предмет регулювання законодавства Чеської Республіки щодо поліції може стати в нагоді для вітчизняного законодавця у таких аспектах як: а) організація поліцейської діяльності; б) окреслення спеціальних повноважень поліції; в) статусу поліцейських.

Список використаних джерел

1. Святокум І. О. Досвід взаємодії поліції з органами місцевого самоврядування у Чеській Республіці та перспективи його застосування в Україні. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2016. Вип. 20. С. 22-24.
2. Zákon ze dne 9. května 1990 o občanských komisích působících v resortech ministerstev vnitra a o změně a doplnění zákona č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků

Sboru národní bezpečnosti, ve znění zákonů č. 63/1983 Sb. a č. 74/1990 Sb. // Sb. zákonů č.169/1990. S. 664–665.

3. Zákon č. 451/1991 Sb. Zákon, kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky. URL: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-451>.

4. Zákon č. 279/1992 Sb. o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky. URL: https://www.epravo.cz/_data/Public/sbirky/archiv/sb058-92.pdf.

5. Předseda vlády vyhlašuje úplné znění zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 217/2002Sb., zákonem č. 320/2002 Sb. Sb. zákonů č. 122/2001. S. 3066-3090.

6. Zákon o Policii České republiky č. 273/2008 Sb. URL: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>.

7. Zákon č. 361/2003 Sb. Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. URL: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2003-361#cast2>.

References

Svyatokum, I. O. (2016). Dosvid vzayemodiyi policiyi z organami misceвого самоврядування в Cheskij Respublici ta perspektivi jogo zastosuvannya v Ukrayini. *Naukovij visnik Mizhnarodnogo humanitarnogo universitetu. Seriya : Yurisprudenciya*, 20, 22–24.

V. Kopcha, Doctor of Law, Associate Professor, Uzhhorod National University
ORCID: 0000-0001-9888-1464

R. Fridmanskij, PhD in Law, Associate Professor, Uzhhorod National University
ORCID: 0000-0003-4213-8449

Reform of the police forces of the Czech Republic: main directions of legal support

The article is devoted to the analysis of legislative support for the reform of the police forces in the Czech Republic. Special attention is paid to the areas of police reform that are reflected in the legislation. The study of police force reform in Central European states and, in particular, in the Czech Republic is an urgent task, based on a number of arguments. First, the police reform in Ukraine, which was launched after the revolution of dignity in 2014, requires taking into account the experience of reform efforts in those states that have successfully implemented such reforms and the Czech Republic belongs to such countries. Second, among the many aspects of the reform in this direction, it is important to focus on creating high – quality legislation that would create the basis for effective police activities, on the one hand, and, on the other, ensure unconditional respect for Human Rights. It is concluded that the vector of police reform in this state took place in several stages, during which the police force acquired a new quality of Police Service in a state based on the rule of law. Objectively relevant key indicators were contained in the require-

ments of the European Union, the preparation for joining which provided for active and targeted police reform based on these standards. In addition, the content and subject matter of the legislation of the Czech Republic on the police can be useful for the domestic legislator in such aspects as: a) Organization of Police Activities; b) definition of special powers of the police; c) status of police officers.

Keywords: *Czech Republic, police, legal reform, rule of law.*